

עינה ארדל

*

פְּעֻמוֹנֵי רוּחַ עֲצוּבִים, כַּמָּה אֲנִי אוֹהֶבֶת כְּשֵׁאתֶם נוֹקְשִׁים בְּרוּחַ!
 כְּזוֹ הִיא שְׂמֵלְתִי הַמְרֻשְׁרֶשֶׁת, כְּאֵלוֹ נִעְלִי הַנוֹקְשׁוֹת בְּמִרְצָפוֹת.
 פְּעֻמוֹנֵי רוּחַ עֲצוּבִים, לָמָּה אִמְכֶם הָרוּחַ לֹא כִסְתָה אֶתְכֶם
 רַק נִקְשָׁה בְּכֶם כְּאֵלוֹ הֵייתֶם קְלִידֵי פְּסִנְתָּר?
 לָמָּה בְּלִילָה אַתֶּם עֲרִיזֵי עוֹנָדִים אֶת טְבַעוֹת הַכֶּסֶף
 שֶׁקִּשְׁטוּ אֶתְכֶם כְּשִׁיצְאתֶם אֶל הַמַּחֹל?

פְּעֻמוֹנֵי רוּחַ עֲצוּבִים, כַּמָּה אֲנִי אוֹהֶבֶת כְּשֵׁאתֶם נוֹקְשִׁים בְּרוּחַ!
 מִי הִיא אִמְכֶם שְׁעִזְבָּה אֶתְכֶם, לְאִיזָה חַג אוֹ מִסַּע הַלְכָה
 וּבִגְדֵיהָ חוֹמִים בְּצַבֵּעַ הָאֲדָמָה, וְאֵשׁ בְּצַבֵּעַ עֵינֶיהָ.
 נוֹקֶשֶׁת רוֹקֶשֶׁת עוֹשֶׂה מְטַעֲמִים מִהָרוּחַ,
 נוֹסֶעֶת כּוֹבֶסֶת אֶת שְׁאֲרֵית רַכְבֵּת הַבְּרוּזֵל,
 כָּל־כֶּךָ מִתְרַחֶקֶת כְּאֵלוֹ טַעַם
 הַדְּבָרִים אֵינְנוּ כָּאֵן,
 כָּל־כֶּךָ מִתְעַצְמֶת כְּאֵלוֹ מְרַחֵק נוֹתֵן לָהּ כַח.

פְּעֻמוֹנֵי רוּחַ עֲצוּבִים, כַּמָּה אֲנִי אוֹהֶבֶת כְּשֵׁאתֶם נוֹקְשִׁים בְּרוּחַ!
 זֶהוּ צְלִיל בְּדִידוֹתְכֶם הַמְעַנְטוֹת, עוֹשֶׂה בְּדִידוֹת לְאַחֲרִים
 זֶהוּ צְלִיל הַגּוֹף שֶׁנִּעְנָה לְרוּחַ וּמְדַבֵּר אֶתְהָ בְּשִׁירִים,
 אֵיפֹה אִמְכֶם שְׁעִזְבָּה אֶתְכֶם, אֵיפֹה אֲבִיכֶם הָאֲדָמָה
 נִמְצָא כָּל הַזְּמַן מִתְחַתֵּיכֶם, לֹא הֵד וְלֹא מִסַּע.
 רַק עֲצָב שׁוֹקֵעַ, כָּאֵב שְׁבִלּוּלִים, עָלֵי וָרֵד פְּזוּרִים,
 הוּא שׁוֹמֵעַ אֶתְכֶם נוֹקְשִׁים כָּל הַעֵת, מְקוֹשִׁיב,
 לֹא אוֹמֵר מְאוּמָה.

פְּעֻמוֹנֵי־רוּחַ עֲצוּבִים, כִּמָּה אֲנִי אוֹהֶבֶת כְּשֵׁאתֶם נוֹקְשִׁים בְּרוּחַ!
כִּמָּה פְּחַדְתִּי יוֹם אֶחָד כְּשֶׁנִּכְרַכְתֶּם אֶחָד סָבִיב צוֹאֵר הַשָּׁנִי
וְנִשְׁאַרְתֶּם תְּלוּיִים בְּשֵׁתִיקָה.
אֵיפֹה אִמְכֶם שֶׁתִּלְתְּהוּ אֶתְכֶם בְּרוּחַ?
אֵיפֹה אֲבִיכֶם אֲשֶׁר נִסּוּג לְעֶפְרָ?
הַדְּבוּרִים מִמְּשִׁיכוֹת לְזִמְזוּם בְּקִדְמַת הַבַּיִת,
הַנֶּקֶר מְנַקֵּר אֶצֶל הַדְּוָדִים
פְּעֻמוֹנֵי־רוּחַ עֲצוּבִים, כִּמָּה הֵיטְבַתֶּם לְתֹאֵר אֶת מוֹתְכֶם
עוֹד בְּשִׁירִים הַמְּקַדְמִים כְּשֶׁנִּקְשַׁתֶּם בְּעֵץ מֵעַל הָעֶפְרָ.